

stimulating of small and medium business and, as a whole, with regard to taking essential measures of developing economy of NKR.

**ԱՐՅԱԿԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՄԱՐՄԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ
УЧЕНЫЕ ЗАПИСКИ АРЦАХСКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА**

1(25) 2012

ՀՏԴ 379.85(479.25+479.243)

Տնտեսագիտություն

**ԶԲՈՍԱՇՐՋՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԶԲՈՍԱՇՐՋԱՅԻՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ
ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀՀ-ում և ԼՂՀ-ում**

Ա.Խ.Սիմոնյան

Զբոսաշրջությունը յուրաքանչյուր պետության տնտեսական զործունեության կարևոր բաղկացուցիչ մաս է, իսկ որոշ երկրներում այն կազմում է տնտեսության հիմնական շարժիչ ուժը և նրանի նմերին արդյունքի զլատավոր մասը:

2006 թվականին զբոսաշրջիկների այցելությունների թիվը կազմել է ավելի քան 846 միլիոն:

Միջազգային այցելությունները ապահովել են ավելի քան 733 միլիարդ ԱՄՆ դոլար նկամուտ, իսկ զբոսաշրջության ոլորտում զբաղվածների թիվը կազմել է ավելի քան 231 միլիոն աշխատող: Այս ցուցանիշները վկայում են, որ զբոսաշրջությունը ամենախոշորն ու ամենամերգունակն է ծառայությունների ոլորտում:

Համաշխարհային զբոսաշրջությունը կազմում է աշխարհի արտահանվող ծառայությունների 35%-ը: Աշխարհի զբոսաշրջային ծառայությունները 2007թ. կազմել են համաշխարհային ՀՆԱ-ի 3,6%-ը (1851,2 միլիարդ ԱՄՆ դոլար): Կանխատեսվում է, որ մինչև 2020 թվականը, համաշխարհային միջազգային զբոսաշրջային այցելությունների թիվը կաճի՝ հասնելով 1.6 մլրդ-ի, իսկ զբոսաշրջային ծախսների գումարը կկազմի մոտ 2 տրիլիոն ԱՄՆ դոլար, իսկ աշխատողների թիվը՝ 262 միլիոնի:

Վերջին 10 տարվա ընթացքում Հայաստանի զբոսաշրջության ոլորտում զրանցվել են զարգացման զգալի տեղմանքը: Այնուամենայնիվ համաշխարհային և տպածաշրջանային համատեքստում Հայաստանում զբոսաշրջային արդյունաբերությունը բնութագրվում է միջազգային այցելուների համեմատարար թիշ քանակությամբ: Հայաստանին են բաժին ընկնում Եվրոպայից զբոսաշրջային այցելությունների 0,08%-ը և համաշխարհային զբոսաշրջային այցելությունների 0,04%-ը: Ինչ վերաբերվում է ներգնա զբոսաշրջությունից ստացված նկամութին, ապա 2006 թվականին այն գնահատվել է 299 մլն. ԱՄՆ դոլար (ՀՆԱ-ի 4,7%-ը):

Հայաստանի Հանրապետությունում (ՀՀ-ում) և Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետությունում (ԼՂՀ-ում) զբոսաշրջությունը հայտարարվել է տնտեսության զերակա զարգացման ուղղություն: Այդ փաստը ապահովելու համար որպես կարևոր գործընթաց է դիտվում բնագավառի իրավական դաշտի կարգավորումը: Զբոսաշրջության բնագավառի իրավական կարգավորման հիմքը դրվեց 2003թ., երբ ընդունվեց Զբոսաշրջության և զբոսաշրջային գործունեության մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենքը: Բացի նշված օրենքից հետագայում ընդունվեցին նաև մի շարք ննդաօրենսդրական ակտեր. մասնավորապես այս ակտերը:

- Հայաստանի Հանրապետության կառավարության Զբոսաշրջության և ուղեկցորդի գործունեության լիցենզավորման կարգը և լիցենզիայի ձևը հաստատելու մասինն 2004 թվականի հունիսի 10-ի N 945-Ն որոշումը:

- Հայաստանի Հանրապետության կառավարության հյուրանոցային ծառայությունների մատուցելու կարգն ու պայմանները սահմանելու, հյուրանոցային տնտեսության օբյեկտների որակափորման կարգերը և որակափորման ընթացակարգը հաստատելու մասին 2004 թվականի հունիսի 10-ի N 946-Ն որոշումը:

- Հայաստանի Հանրապետության առևտիք և տնտեսական զարգացման նախարարի Հայաստանի Հանրապետությունում գրուսավարի և ուղեկցորդի մասնագիտական որակափորման ստուգման թեստային հարցաշարերում ներառվող հարցերի ցանկը (ընդհանուր հարցաշարը) հաստատելու մասին 2004 թվականի հուլիսի 16-ի N 130-Ն հրամանը:

- Հայաստանի Հանրապետության առևտիք և տնտեսական զարգացման նախարարի Հայաստանի Հանրապետությունում գրուսավարի և ուղեկցորդի կողմից անվանաքարտ կրելու կարգը հաստատելու մասին 2005 թվականի հոկտեմբերի 17-ի N 212-Ն հրամանը:

Պետք է նկատել, որ ոլորտը կարգավորող օրենսդրական դաշտը թե՛ք ՀՀ-ում, թե՛ք ԼՂՀ-ում նույն են, որի արդյունքում ՀՀ-ն և ԼՂՀ-ն հնարափորություն են ստանում գրուսաշրջության կազմակերպման գործում գործնականում հանդես գալ որպես միասնական տարածաշրջան:

Նշված իրավական ակտերը նպատակ ունեն համակարգել գրուսաշրջության բնագավառում իրականացվող գործունեությունը, սահմանել որոշակի չափորոշիչներ այդ բնագավառում մատուցվող ծառայությունների որակի վերաբերյալ: Պետության կողմից իրավական գործունեությունը իր հետագա զարգացումը ստացավ 2008թ.-ին, ի դեմս ՀՀ կառավարության կողմից ընդունված „Գրուսաշրջության զարգացման հայեցակարգին, և „Գրուսաշրջության զարգացման հայեցակարգից թվող 2008-2012 թվականների միջոցառումների ծրագրին, որնցում կատարված են գրուսաշրջության բնագավառում վերջին տարիներին միջազգային զարգացումների վերլուծությունը, ինչպես նաև նախանշված ՀՀ-ում բնագավառի զարգացման տեղյանցները և հետագա քայլերը, որոնք կապահովեն բնագավառի զարգացումը:

Օրենսդրության հետագա կատարելագործումը ընթացավ 2010 թ-ին, եթե ընդունվեցին փոփոխություններ .Լիցենզավորման մասին, .Գրուսաշրջության և գրուսաշրջության գործունեության մասին, .Պետական տուրքի մասին ՀՀ օրենքներում, որոնց արդյունքում բնագավառում գործունեությունը առավել ազատականացվեց: 2011 թվականի հունվարի 1-ից հանվեցին գրուսավարի և ուղեկցորդի գործունեության լիցենզավորման պահանջները:

Միաժամանակ դադարեցվել է նաև բնագավառում լիցենզավորված գրուսավարների և ուղեկցորդների համար ՀՀ պետական տուրքի վճարումը:

Հայաստանի Հանրապետության գրուսաշրջության ոլորտի պետական քաղաքականությունը մշակում և իրականացնում է Հայաստանի Հանրապետության էկոնոմիկայի նախարարությունը՝ գրուսաշրջության և տարածքային տնտեսական զարգացման վարչության միջոցով, իսկ ԼՂՀ-ում կառավարությանն առնելու գրուսաշրջության վարչության միջոցով:

Գրուսաշրջության ոլորտի պետական քաղաքականության նպատակները սահմանված են “Գրուսաշրջության և գրուսաշրջային գործունեության մասին” օրենքով և 2008 թվականի փետրվարի 13-ին ՀՀ կառավարության հավանությանն արժանացած գրուսաշրջության զարգացման հայեցակարգով:

Գրուսաշրջության բնագավառի պետական քաղաքականության նպատակներն են. 1) մեծացնել գրուսաշրջության ներդրումը ազգային նկամութիւնում մեջ, 2) ապահովել համաշափ տարածքային զարգացումը, 3) նպաստել բնակչության կենսամակարդակի բարձրացման և աղքատության նվազեցման:

Նախանշված նպատակները կարող են հասանելի դառնալ, եթե գործուն միջոցառումներ ձեռնարկվեն հետևյալ գործընթացների ապահովման ուղղությամբ.

- 1) գրուսաշրջային այցելությունների քանակի աճ,
- 2) գրուսաշրջությունից ստացված նկամութիւնում մեջ ապահովությունը,
- 3) նոր աշխատատեղերի ստեղծում:

Հայաստանում գրուսաշրջության զարգացման տեմպերը և արդյունքները ուսումնասիրներ և վերը նշված նպատակներին հասնելու հնարափորությունները գնահատելու համար խիստ կարևոր է վերլուծել վերջին տարիներին բնագավառում արձանագրված վիճակագրական ցուցանիշները: ՀՀ-ում և ԼՂՀ-ում բնագավառի գնահատման համար առավել էական նշանակություն ունեցող ցուցանիշների ցանկը և դրանց փոփոխման դինամիկան բերված են աղյուսակ 1-ում [2,3]:

Ինչպես նրանում է աղյուսակ 2-ից՝ բնակչությանը մատուցվող ծառայությունների ընդհանուր ծավալները արտահայտված մեջ՝ դրամով, ամեն տարի անընդհատ աճել է. տարեկան $5,1-37,4\%$ -ով ապահովելով տարեկան միջին աճ՝ $22,6\%$: Փոփոխությունների այս դինամիկան խոսում է այն մասին, որ ծառայությունների ծավալները և տեսակները, որոնք դիտարկվող ժամանակահատվածում մատուցվել են բնակչությանը, անընդհատ աճել են, սակայն տարբեր տարիների դրանց դինամիկան կրել է խիստ փոփոխական բնույթ: Հյուրանոցների և ռեստորանների շրջանառության ծավալները՝ արտահայտված դրամական համակարգով, դիտարկվող ժամանակահատվածում նույնպես անընդհատ աճել են տարեկան $(12-23)\%-ով$ ապահովելով միջին տարեկան $18,2\%$ աճ: Զրուաշրջային կազմակերպությունների շրջանառության ծավալների տարեկան միջին աճը կազմել է $12,6\%$, սակայն այդ ընթացքում ցուցանիշն ունեցել է ինչպես աճ՝ առավելագույնը 48% (2008 թվական), այնպես էլ նվազում՝ առավելագույնը 7% (2009 թվական): Ուստիմնասիրվող ժամանակահատվածում ՀՀ մուտք գործող զրուաշրջիկների թվը յուրաքանչյուր տարի աճել է, և միջին տարեկան աճը կազմել է $18,5\%$: Սակայն պետք է նկատել, որ այդ անընդհատ աճը նույնպես կրել է խիստ անհավասարաչափ բնույթ՝ փոփոխվելով $3\%-ից$ (2009 թվական) մինչև 33% (2007 թվական): Միայն զրուաշրջային կազմակերպությունների շրջանառության ծավալները կազմել են երկրում մատուցվող ծառայությունների ընդհանուր ծավալների $(0,26-0,5)\%-ը$: Հյուրանոցային և ռեստորանայի ծառայությունների և զրուաշրջության կազմակերպությունների միասնական շրջանառության ծավալները կազմել են ընդհանուր ծառայությունների ծավալի $(4,2-5,6)\%-ը$:

Եթե վերլուծենուու լինենք մեկ բնակչին ընկնող ցուցանիշները, ապա կնկատենք, որ.

-ծառայությունների ընդհանուր ծավալները աճել են $(4,8-37,2)\%$, իսկ միջին տարեկան աճը կազմել է՝ $22,4\%$,

- հյուրանոցների և ռեստորանների շրջանառության ծավալները աճել են $(11,8-23)\%$ ՝ ապահովելով տարեկան միջինը 18% աճ,

- զրուաշրջային կազմակերպությունների շրջանառության ծավալների փոփոխությունը ունեցել է ինչպես աճի՝ առավելագույնը 48% (2008 թվական), այնպես էլ նվազման միտումներ՝ $7,4\%$ (2009 թվական), իսկ միջին տարեկան աճը կազմել է $12,4\%$:

ԼՂՀ-ում նմանատիպ ցուցանիշների վերլուծությունը ցույց է տալիս, որ մատուցվող ծառայությունների ընդհանուր ծավալները դիտարկվող ժամանակահատվածում նույնպես անընդհատ աճել են տարեկան $(18,5-38,5)\%-ով$ ապահովելով տարեկան միջինը՝ 29% աճ: Պետք է նկատել, որ ԼՂՀ ազգային վիճակագրության ծառայության կողմից հյուրանոցների և ռեստորանների, ինչպես նաև զրուաշրջային կազմակերպությունների վերաբերյալ համապատասխան տեղեկատվությունները սկսել են հավաքագրվել և հաշվառվել սկսած 2008 թվականից, ինչը հնարավորություն չի տալիս այդ ցուցանիշների փոփոխությունը վերլուծել: ԼՂՀ-ում մեկ բնակչին ընկնող ծառայությունների ծավալը նույնպես ունեցել է աճի միտում՝ կազմելով $(17,6-34,8)\%$, իսկ տարեկան միջին աճը կազմել է $25,5\%$:

Բնակչության տեղաշարժի ցուցանիշները ցույց են տալիս, որ դիտարկվող ժամանակահատվածում ՀՀ -ում մշտապես գրանցվել է միզգացիայի մնացորդի բացասական ցուցանիշը: ԼՂՀ-ում այս տեսանկյունից նդել են ինչպես դրական այնպես էլ բացասական ցուցանիշներ:

Զրուաշրջության բնագավառի ցուցանիշները և փոփոխման դինամիկան ՀՀ -ում և ԼՂՀ-ում.

Աղյուսակ 1

Հ/Հ	Ցուցանիշը	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
1.	Ծառայությունների ընդհանուր ծավալներ, մլն. դրամ	230351.5	287698.8	362819.3	498468.7	599435.6	732002.6	769267.1
2.	Հյուրանոցային և ռեստորանային շրջանառության ծավալները, մլն. դրամ	11890.7	14504.3	17866	20442.5	23712.2	28808.8	32321.2
3.	Զրուաշրջային կազմակերպությունների	1164	1102.7	1310.1	1277.6	1580.8	2344.8	2176.8

	Հրանտառության ծավալները, մլն. դրամ							
4.	Երկիր մուտք գործած զբոսա- շրջիկների թիվը, հազ. դրամ	206094	262685	318563	381136	510287	558443	575281

Ծառայությունների ծախսերը մեկ բնակչի հաշվով

5.	Ծառայությունների ընդհանուր ծախսների ծավալները, մլն. դրամ	71731.5	89514.3	112764.4	154751.1	185785.1	226345.9	237157.3
6.	Կյուրանոցային և ոնստորանային շրջանառության ծավալները, մլն. դրամ	3702.8	4512.9	5552.8	6346.4	7349.2	8908.1	9964.3
7.	Զբոսաշրջային կազմակերպու- թյունների շրջանա- ռության ծավալ- ները, մլն. դրամ	362.5	343.1	407.2	396.6	489.9	725.1	671.1

Բնակչության տեղաշարժի ցուցանիշներ

Հ/Հ	Ցուցանիշը	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
8.	Երկրից մեկնողների թիվը, հազ. մարդ	628.5	737.8	833.3	962	1296.8	1420.2	1457
9.	Երկիր ժամանողների թիվը, հազ. մարդ	618.3	739.9	845.8	983.7	1293.6	1397.1	1432
10.	Ժամանողների և մեկնողների տարրենրություն, հազ. մարդ	-10.2	2.1	12.5	21.7	-3.2	-23.1	-25
11.	Բնակչության միզրացիայի մնա- ցորդը, հազ. մարդ	-7.6	-7.7	-7.8	-6.7	-6.4	-5.8	-3.9

ԼՂ-ում համանման ցուցանիշները

12.	Ծառայությունների ընդհանուր շրջանառության ծավալներ, մլն.դրամ	3164.6	4382.3	5430	7010.3	8311.6	11291.5	14481.6
13.	Ծառայությունների ընդհանուր շրջանառության ծավալները մեկ բնակչի հաշվով, դրամ	26383.9	26383.9	39433.6	50892.6	59867	80711.9	102415.8
14.	Երկրից մեկնող- ների թիվը, մարդ	692	1657	721	1310	1026	775	403
15.	Երկիր ժամանող- ների թիվը, մարդ	872	1295	956	865	831	1142	914
16.	Ժամանողների և մեկնողների տարրենրություն (բնակչության միզրացիայի	180	-362	235	-445	-195	367	511

	մնացորդը) մարդ						
--	----------------	--	--	--	--	--	--

Այս վերլուծությունների արդյունքում հանգում ենք հետևյալ նորակացություններին.

1. Զբոսաշրջությունը և զբոսաշրջային գործունեությունը՝ որպես «Հ և ԼՂ» տնտեսությունների ինքնուրույն բաղադրիչներ, դեռևս մեծ տնտեսակարար կշիռ չեն կազմում, բայց որ ծառայությունների մատուցման ընդհանուր ծավալում ոլորտի տնտեսակարար կշիռը չի անցնում 5%-ը:

2. Զբոսաշրջությունը և զբոսաշրջային գործունեությունը, որպես տնտեսության ինքնուրույն ոլորտ, խիստ զգայուն է արտաքին ազդակների նկատմամբ, ինչով և բացատրվում է առաջին հայացքից հակասական թվացող այն հանգամանքը, որ ծառայությունների ընդհանուր ծավալի, իյուրանոցային և ռեստորանային ծառայությունների և զբոսաշրջիկների թվի անընդհատ աճի այսպիսի գրուշրջային կազմակերպությունների շրջանառությունը ունեցել է աճի ցածր տեմպեր, իսկ որոշ տարիների նույնիսկ ցուցաբերել նվազման միտումներ նախորդ տարվա համեմատ: Այս ցուցանիշը ըստ էռության փոփոխվել է այսպես կոչված սինուսիդալ օրենքով: Յուրաքանչյուր տարվա որոշակի աճի որպես կանոն հաջորդել է նվազում: Այս փաստը կարող է բացատրվել միայն տարաբնոյթ, այսպես կոչված չնկատվող և դժվար հաշվարվող գործոններով, ինչպիսիք են՝ ոչ բավարար և արդյունավետ գովազդը, բաղաքական իրավիճակի փոփոխությունը, զբոսաշրջային գրավչության նվազումը և այլն: Պետք է նկատել, որ այս իրավիճակի վրա էականորեն ազդեցիկ է նաև համաշխարհային ճգնաժամը, քանի որ բացասական ցուցանիշները առավել հաճախ գրանցվել են հենց 2009 թվականին:

3. Ոլորտի մեկ այլ ցուցանիշ՝ մեկ բնակչին ընկնող ծախսների տնտեսներից, զբոսաշրջային կազմակերպությունների ծախսների փոփոխությունը նույնական էր և սինուսիդալ բնույթ, չնայած այն հանգամանքին, որ տարեկան միջքացիայի մնացորդը միշտ եղել է բացասական, այսինքն բնակչության ընդհանուր թվակազմում զբոսաշրջային ծառայությունների կարիք ունեցող բաղաքացիների թիվը ունեցել է անընդհատ նվազման միտում: Այստեղ նկատվում է միջքացիայի մնացորդի բացասական արժեքի երկակի ազդեցության բնույթը: Ինչպես արդեն ասելուց բացասական միջքացիան պետք է ավելացներ մեկ բնակչի հաշվով ծախսերը, սակայն բացասական միջքացիան միաժամանակ նվազեցնում է զբոսաշրջային ծառայություններից օգտվելու կարողություն ունեցող բաղաքացիների թիվը, այսինքն նվազեցնում է ոլորտի պոտենցիալ նկատմատների և շրջանառության ծավալները: Նշված երկրորդ գործը եղել է ավելի ազդեցիկ, ինչը պայմանավորված է նրանով, որ երկրից մշտապես մեկնողները, որպես կանոն չափահաս, որոշակի ֆինանսական ռեսուրսներ ունեցող բաղաքացիներ են, որոնք երկրում դեպքում կարող են դառնալ զբոսաշրջության ոլորտի շահառուներ (ոլորտի ծառայություններից օգտվողներ):

Հաշվի առնելով, որ ոլորտը հայտարարվել է գերակա ուղղություն և խիստ կարևոր է ոլորտի հետագա կայուն և արդյունավետ զարգացման ապահովումը, անհրաժեշտ են մի շարք բարեփոխումներ՝ ինչպես տնտեսվարման կազմակերպման, այսպես էլ օրենսդրական դաշտում:

Հաշվի առնելով կատարված վերլուծություններ՝ ոլորտի հետագա բարելավման համար, առաջարկվում են.

1. Վերանայել ոլորտի վերաբերյալ վիճակագրության հավաքագրման մեթոդներ: Վիճակագրության հավաքագրումը նպատակահարմար կլինի կատարել՝ ըստ զբոսաշրջային գործունեության որոշակի տնտեսների և առաջարկվող ծառայությունների: Վիճակագրության նման հավաքագրումը, թույլ կտա հասկանալու առավել մեծ պահանջարկ ունեցող և առավել արդյունավետ զարգացող զբոսաշրջության ուղղությունները (օրինակ՝ պատմա-մշակույթային, առողջարանային և այլն) և դրա հենքի վրա համապատասխան ներդրումների հաշվին ապահովել առաջարկվող ծառայությունների որակի հետագա բարձրացմանն ուղղված միջոցառումների իրականացում:

2. Ներգնա և ներքին զբուաշրջության զարգացման համար կիրարել միջոզառումներ (Երկարաժամկետ վարկեր, հարկային արտոնություններ, փոխառություններ և այլն), որոնց արդյունքում երկրի տարածքում մասուցվող զբուաշրջային ծառայությունների զննոր կնվազեն և այդ ծառայությունները մրցունակ կլինեն տարածաշրջանային այլ երկրներում (Վրաստան, Թուրքիա և այլն) մատուցվող նմանատիպ ծառայությունների հետ: Այս հիմնախնդիրը առավել կարևորիւմ է, եթե հաշվի առնենք բնակչության ցածր կենսամակարդակը՝ աղքատության մակարդակը նշված ժամանակահատվածում ՀՀ-ում կազմել է (18-28)%, որից ծայրահետ աղքատները կազմել են (8-14)% [4]:

3.Իրականացնել օրենսդրության հետագա կատարելագործում և ներդնել ծառայությունների որակի մոնիթորինգի և զնահատան համակարգ, որը կդառնա պետության և հանրության կողմից ոլորտում իրականացվող վերահսկողության կարևոր գործիք: Այս տեսանկյունից դրական է այն փաստը, որ հյուրանոցների և հյուրանոցային տնտեսությունների համար հաստատվել է այդ օբյեկտների որակավորման կարգը և համապատասխան չափորոշիչները (սահմանված է մեկից հինգ աստղանի համակարգով որակավորում): Սակայն ներկայումս ՀՀ-ում նման որակավորման գործընթաց անցել են ընդամենը 27 հաստատություն (նմանատիպ հաստատությունների 1%-ից պակաս): Ինչ վերաբերում է այն բանին, որ հանրությունը հնարավորություն ունենա վերահսկելու և միաժամանկ հավաստելու այդ կազմակերպություններում մատուցվող ծառայությունների որակը, ապա նման մեխանիզմներ ընդհանրապես բացակայում են: Այդ մեխանիզմների առկայությունը կարևոր խթան կարող էր դառնալ ծառայությունների որակի բարձրացման և միաժամանակ իրենց կազմակերպությունների գովազդի զարգացման համար:

Գրականություն

- 1.«[Զբուաշրջության զարգացման հայեցակարգ](http://www.mineconomy.am/file/pdfs/CONCEPTFinal.pdf)», Երևան, 2008:
<http://www.mineconomy.am/file/pdfs/CONCEPTFinal.pdf>
2. <http://www.armstat.am>, Ազգային վիճակագրության ծառայության իրատարակումներ բաժին:
3. <http://www.nkr-stat.am>, ԼՂՀ ազգային վիճակագրության ծառայության իրատարակումներ բաժին:
4. Հայաստանի կանայք և տղամարդիկ: Վիճակագրական գրքոյլ: Երևան, 2010:
5. Զբուաշրջության և զբուաշրջային գործունեության մասին ՀՀ օրենք:
6. Զբուաշրջության և զբուաշրջային գործունեության մասին ԼՂՀ օրենք (ՀՕ-147, ընդունված 2004 թվականի նոյեմբերի 24-ին):
7. www.karabakh.travel.am:

Анализ состояния туризма и туристической деятельности в республике Армения и НКР.

A.X.Симонян

Резюме

В статье анализируется состояние туристической деятельности, рассматриваются основополагающие концепции развития туризма РА и НКР, динамика изменения международного и внутреннего туризма, роль и место туризма в экономике республики, основы организации туристической деятельности, социальный статус туризма и туризм - как сфера деятельности.

Даются рекомендации, которые способствовали бы улучшению состояния туристической деятельности, могли бы стать основой для разработки государственной политики развития туризма РА и НКР.

The article analyzes the state of tourism activity, considers the fundamental trends of tourism development in RA and NKR, as well as dwells on the dynamics of the changes within international and domestic tourism. It also discusses the place of tourism in the economy of the republic, the basis of tourism in the economy of the social status of tourism.

Some recommendations are offered on the enhancement of the tourism activity, which may underlie the state policy of tourism development in RA and NKR.

**ԱՐՅԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՄԱՐՄԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ
УЧЕНЫЕ ЗАПИСКИ АРИЗАХСКОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА**

1(25) 2012

ՀՏԴ 378.147:809. 198. 1

Հայոց լեզվի մեթոդիկա, բուհական

ԴԵՐԱՆՎԱՆ ԹՎԻ ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԿԱՐԳԻ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ ԲՈՒՀՈՒՄ

Ս.Ա.Մինասյան

Դերանունը՝ որպես առանձին խոսքի մաս, ունենալով յուրահատուկ քերականական հատկանիշներ, ինչպես հայտնի է, արենյանական շրջանում լուծարվել ու բաշխվել է հարաբերակից խոսքի մասնիկ՝ գոյականի, ածականի, թվականի, մակրայի հարթույթներում (1. 2): Մ. Արենյանի կողմից գոյականի ու դերանվան թվի քերականական կարգի կանոնը տրվում է մեկտեղված՝ «...գոյականի գաղափարի պատկերացումը իրեն մեկ կամ շատ» (1, 335. 2, 271), իսկ հոգնակի թվի կազմությունը գոյականի հոլովի հետ է մեկտեղում (բոլորն էլ այդ կարգերը հարացուցային շարքում են քննարկում ընդհանրապես՝ ենթակա այդ խոսքի մասի ձևաբանական շարային առանձնահատկությունից, առավել ևս իմաստաբանական ծանրաբենվածության հստակ պարզաբանումների համար, որը Էդ Աղայանը շարակարգայինով է (7, 70) առանձին-առանձին ներկայացնում (ն. տ., 263-272):

XX դ. կեսին Ս. Արքահամբեանի կողմից նոր հայեցակետով հիմնավորվելով դերանուն առանձին խոսքի մաս է ճանաչվել (3): Արդի ժամանակահատվածում կարծեն փորձ է կատարվում նորից լուծարելու այն: Մ. Ասատրյանն իր ժամանակին նշել է. «...արդի քերականական համակարգով ներկայացված դերանունները քերականական միասնական խումբ չեն կազմում: Բայց դրա հետ միասին անժխտելի է նաև այն, որ դերանվան մեջ մտցվող առանձին բառախմբեր իրենց յուրահատուկ քերականական հատկանիշներով տարբերվում են բառերի մյուս բոլոր խմբերից: Դրանք են հատկապես անձնական, փոխադարձ, գուցական և հարցական-հարաբերական դերանունները: Ըստ երևույթին, հենց այդ բառերն ել կազմում են ժամանակակից հայերենի խևական դերանունները» (11, 167):

Դերանվան՝ որպես քերականական յուրահատուկություններ ունեցող խոսքի մասի, ուսուցման գործընթացում շատ դժվարություններ են հաղթահարվում տեսակների ու քերականական կարգերի մանրամասնման բնագավառում (հատկապես բակալավրիատի, մագիստրատուրայի բաժիններում՝ կրտսեր, միջին և ավագ դասարանների համար մասնագետ պատրաստելիս): Դերանվան հոլովման քերականական կարգին, նմանապես թվի կարգին պետք է առանձնահատուկ ուշադրություն դարձնել, որովհենու լինելով ամենօրյա գործուն բառերի թերթած ձևեր՝ մասնագետները պարտավոր են գիտականորեն համաժամանակյա ու տարաժամանակյա մոտեցումներով խոր իմանալ, դժվարահարույց հարցերը հիմնավորած մեկնարանն՝ օգտագործելով համադրման, հակադրման, որոնողական մեթոդները, հաճախակի կիրառելով ուղղորդող հարցեր: Ի հակադրություն դպրոցական մակարդակի, բուհի մատչելիությունը չպետք է շրջանցի «անհասկանալի, անմելչնելի թվացող